

ספור ב'

בְּקֹר אֶחָד בְּחַפְּשֵׁת הַקִּיץ יָצְאוּ חֲבֵרִים עִם כָּלָבָם עוֹ לַעֲבֹר בְּרִכּוֹת הַדְּגִים שְׂמֵחוּץ לְמוֹשֵׁב. עוֹ הָיָה כָּלָב יְדִידוֹתִי מְאוֹד, וְכָל הַיְלָדִים אָהְבוּ אוֹתוֹ. עוֹ הָיָה מְצֻטָּרף לְחֲבוּרַת הַיְלָדִים לְכָל טִיּוֹל שֶׁיָּצְאוּ. הַפֶּעַם הָיָה חָשׁוּב לְקַחַת אֶת עוֹ, מִכִּיּוֹן שֶׁהַמְּטָרָה הִיָּתְהָ לְגֵרֶשׁ אֶת הַשְּׂקָנָאִים הַנוֹחֲתִים עַל בְּרִכּוֹת הַדְּגִים וּפְשׁוּט מְחֻסָּלִים אוֹתָם. כְּשֶׁהִתְקָרְבוּ לְבְרִכּוֹת הַדְּגִים, הִחֵל עוֹ לְרוּץ וְלִנְבַח מְסָבִיב וְעָשָׂה הִרְבֵּה רַעַשׁ. חֵלֶק קָטָן מִהַשְּׂקָנָאִים נִבְהָלוּ וְעָפוּ לָהֶם. לְאַחַר זְמַן מָה נִשְׁמָעָה יְרִיָה בְּאֹוִיר. כָּל הַשְּׂקָנָאִים נִבְהָלוּ, הִתְרוֹמְמוּ מֵעַל הַמַּיִם וְעָפוּ לָהֶם. כִּדָּ נָצְלוּ הַדְּגִים בְּאוֹתוֹ יוֹם מְטָרָף הַשְּׂקָנָאִים. פְּתֹאוֹם שָׁאַל רוּעֵי: "וְהֵיכֵן עוֹ?" כָּלָם הִסְתַּכְּלוּ מְסָבִיב, וְעוֹ לֹא הָיָה שָׁם. הִתְפַּצְּלוּ לְאַרְבַּע קְבוּצוֹת וּפְנּוּ לְכוּוֹנִים שׁוֹנִים כְּדֵי לְמַצֵּא אֶת עוֹ כָּלָבָם הָאֵהוּב. אַחַת הַקְּבוּצוֹת שֶׁיָּצְאָה לְכוּוֹן מְעוֹפֶם שָׁל הַשְּׂקָנָאִים, מְצָאָה אֶת עוֹ נוֹבַח וְרָץ אַחֲרֵי הַשְּׂקָנָאִים הָעָפִים מִהַמְּקוֹם.

קְבוּצַת הַיְלָדִים הִחֲלָה לְרוּץ אַחֲרֵי עוֹ כְּדֵי לְהַחֲזִירוֹ, אוֹלָם הוּא הַמְּשִׁיד לְרוּץ עַד שֶׁנִּעְעַלְס. חֲזָרוּ הַיְלָדִים לְמוֹשֵׁב עֲצוּבִים. "אַל תִּדְאַגוּ, אָמְרוּ הַהוֹרִים, "עוֹ יִחְזֹר." "אֵיךְ יִדַּע אֶת הַדְּרָךְ?" שָׁאַלוּ הַיְלָדִים. "כָּלָבִים חוֹזְרִים לְבִתְיָהֶם בְּרַב הַמְּקָרִים, " הוֹסִיף וְאָמַר אָבִא שֶׁל רֹז. "אוֹלֵי הֵם בְּאֶמֶת יוֹדְעִים?" חָשַׁב רֹז. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִגִּיעוּ הַיְלָדִים לְמִגְרֶשׁ הַמְּשֻׁחָקִים, וּמִי קִפֵּץ לְעֵבְרָם, אֶתָם חוֹשְׁבִים? נַחֲשֶׁתָם נָכוֹן. הָיָה זֶה עוֹ. שָׁאַלוּ אוֹתוֹ הַיְלָדִים מָלֵא שְׁאֵלוֹת, אָבֵל הוּא רַק כְּשֶׁכֶּשׁ בְּזָנְבוֹ.